Final CAP

Durada: 3 hores

Curs 2018-19 (11/I/2019)

1.- (2 punts) Recordeu el fitxer **Singletonlwrong.js** que us vaig passar pel Racó i que haurieu de tenir tots entre el material que us heu portat per a aquest examen? Per què diem que està *wrong*? Quin és el problema exactament? Fes una descripció del funcionament del programa i en quin punt falla.

Solució:

mantenim el *prototipus* de l'objecte resultat de la primera crida a **new Universe()** i per tant qualsevol propietat que s'hagi definit *després* de crear la primera (i única) instància de **Universe** es perdrà (no serà visible).

2.- (1 punts) Implementeu en Javascript (Rhino) una funció callcc(f) que funcioni com l'estructura de control que ja coneixeu de Pharo, fent servir, naturalment, la funció Continuation() de Javascript/Rhino.

Solució:

Recordem com funciona callcc: Aquesta funció s'invoca amb una funció com a paràmetre, que s'invoca amb la continuació corresponent a la crida a callcc com a paràmetre:

```
function callcc(f) {
    var k = new Continuation();
    return f(k);
}
```

3.- (1 punt) Sabem que en Javascript les funcions són objectes (especials, en el sentit que són *invocables*, però objectes al cap i a la fi). Sabem que tot objecte en Javascript té un altre objecte com a *prototipus* (excepte **Object.prototype**). Finalment, sabem que tot objecte-funció en Javascript té una propietat anomenada **prototype**. Aleshores, a les funcions Javascript: Quina relació hi ha entre el *prototipus* de la funció (en tant que objecte) i la seva propietat **prototype**?

Solució:

Cap ni una, excepte que a l'objecte **Function**, el seu *prototipus* és **Function.prototype**. Però aquest és un cas excepcional. En una funció, la seva propietat **prototype** referencia un objecte que servirà de *prototipus* als objectes nous creats en cas que la funció s'invoqui amb **new**. En una funció, el seu *prototipus* té el mateix rol que en qualsevol altre objecte.

4.- (1.5 punts) Imaginem que tenim una funció recursiva per sumar, de manera absurdament ineficient, dos nombres naturals:

```
function suma ridicula(m,n) {
```

```
if (n == 0) {
    return m;
} else {
    return suma_ridicula(m+1,n-1)
}
```

Sabem que si fem servir Node.js, que *no* fa TCO (excepte la versió 6, però ara això ho ignorarem), tindrem problemes amb la pila. Si fem **suma_ridicula(2,16000)** obtindrem un error **RangeError: Maximum call stack size exceeded**. Apliqueu la técnica del *trampolining* per obtenir una versió de **suma_ridicula** que no tingui problemes amb la mida de la pila.

Solució:

```
Si tenim
```

```
function trampoline (fun) {
    while (typeof fun == 'function') {
           fun = fun();
    return fun;
};
podem fer
const solucio = (function () {
    function __f(m, n) {
        if (n > 0) {
            return function () {
                return f(m+1,n-1);
            };
        }
        return m;
    };
    return function (m, n) {
        return trampoline(__f(m,n));
    }
})();
```

5.- (2 punts) Aquest programa és molt similar a un exemple que vam veure a classe i que teniu perquè us el vaig passar via Racó (**05-ExempleContinuacions senzill.js**).

```
(function () {
    let value = 0;
    let kont = new Continuation();

    print(value);
    if (value === 5)
```

```
print("Ha arribat a 5 gracies a la continuacio");
else {
    value++;
    kont(kont);
}
})();
```

Però aquest programa no imprimeix tots els valors del 0 al 5. La seva sortida és senzillament 0. Argumenta per què aquest programa no fa el mateix que l'exemple que vam veure a classe, i per tant no funciona bé.

Solució:

El problema aquí és que no estem utilitzant correctament Continuation().
La versió que vam veure a classe utilitza
function current_continuation() {
 print("Agafem la continuacio");
 return new Continuation();
}

i fa l'assignació **let kont = current_continuation()**; En aquest cas la continuació assignada a **kont** és aquella que captura precisament el moment del programa en que s'assigna un valor a **kont** (per definició de **Continuation()**). En el programa de la pregunta, el problema és que la continuació captura el retorn al *prompt* principal, a l'entorn d'execució, així doncs invocar **kont** implica acabar el programa.

6.- (2.5 punts) Hi ha una propietat de les variables declarades amb **1et** que no hem explicat a classe. Amb aquesta pregunta la idea és que vosaltres mateixos la trobeu. Fixeu-vos en el següent programa en C++:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int variable = 0;

void senzilla() {
   cout << variable << endl;
   int variable = 3;
   cout << variable << endl;
}

int main ()
{
   senzilla();
   cout << variable << endl;
}</pre>
```

El resultat d'executar-lo és **0 3 0** (separats amb salts de línia). Des del punt de vista de variables l'abast (*scope*) de les quals és el bloc, aquest seria el comportament *esperable*. En canvi, aquest programa Javascript ens dona un **ReferenceError** allà on està assenyalat:

```
let variable = 0;
function senzilla() {
    console.log(variable); // <-----
    let variable = 3;
    console.log(variable);
}
senzilla();
console.log(variable)</pre>
```

Aleshores:

- Quina creieu que és la diferència en el tractament de les variables amb abast de bloc (declarades amb **let**) a Javascript i les variables a C++ (on totes les variables tenen abast de bloc)?
- Quina propietat de les variables de Javascript (les originals del llenguatge, declarades amb **var**) sembla que es mantingui en les declarades amb **let** (i que és discutible si s'hauria de mantenir o no)?

Pista: Per tenir una idea del què passa, mireu de sustituir **let** per **var** a la declaració de la variable local i mireu què passa.

Solució:

Aquest és el fenòmen degut al que s'anomena *Temporal Dead Zone* (TDZ) i és que sembla que hi ha *hoisting* en les variables declarades amb **let**, tot i que diferent del *hoisting* que trobem amb les variables declarades amb **var**. Una variable declarada localment amb **let** enmascara *en tot el seu abast (scope)* qualsevol altre variable visible en aquell abast amb el mateix nom.